

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/15/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5818202329
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5818202329.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu - sudcov, JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu v právnej veci žalobcu - JUDr. Jozef Vančo, nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, M., proti žalovanému - Ing. N. T., nar. X.X.XXXX, Q. č. XXX/X, T., o zaplatenie 500 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 7C/51/2018-53 zo dňa 17.7.2019 takto

rozhodol:

Mení rozsudok súdu prvej inštancie tak, že :

- I. žalobu o zaplatenie sumy 500 eur voči žalovanému **z a m i e t a**.
- II. žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej len okresný súd) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 500 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.) a nahradiť mu aj trovy konania v rozsahu 100%, ktoré budú vyčíslené v uznesení vydanom po právoplatnosti rozsudku (výrok II.).

2. V súdnej veci žalobca požadoval od žalovaného zaplatenia sumy 500 eur titulom odmeny advokáta za poskytnutú právnu službu - zastupovanie žalovaného na základe splnomocnenia zo dňa 30.4.2018 na rokovaní v advokátskej kancelárii Havel & Partners s.r.o. v Bratislave dňa 9.5.2018 vo veci predaja obchodného podielu žalovaného v Agromajetok s.r.o. so sídlom Sučany 1259. Predmetný nárok žalobcu vyhodnotil okresný súd za dôvodný a žalobe vyhovel. Z vykonaného dokazovania mal nesporne preukázané, že žalovaný udelil žalobcovi ako advokátovi splnomocnenie dňa 30.4.2018 na zastupovanie, na základe splnomocnenia sa žalobca zúčastnil dňa 9.5.2018 v Bratislave rokovania ohľadne predaja obchodného podielu žalovaného v Agromajetok, s.r.o. so sídlom Sučany 1259. Súd, hoc konštatoval, že v úvode splnomocnenia sú uvedení žalobca aj žalovaní ako splnomocnitelia, podľa jeho názoru sa ale jedná iba o písársku chybu, pretože zo zvyšného obsahu splnomocnenia bolo zrejmé, že žalovaný je splnomocniteľ a žalobca je splnomocnenec - advokát, keď aj na spodnej časti splnomocnenia je uvedené, že žalobca - advokát JUDr. Jozef Vančo prijíma plnú moc a poverenie. Okresný súd neakceptoval ani žalovaným namietanú neurčitosť splnomocnenia, keď mal za to, že z jeho obsahu je dostatočne zistiteľné na čo splnomocniteľ splnomocnenca splnomocnil: na svoje právne zastupovanie, právnu pomoc pri jednaní so záujemcami o kúpu spoločnosti Agromajetok s.r.o. so sídlom Sučany 1259, resp. obchodného podielu spoločnosti vo vlastníctve splnomocniteľa, ktorého hodnota bola vyčíslená splnomocniteľom na 2.500.000 eur. Dodal, že neurčitosť splnomocnenia nespôsobuje ani formulácia, že „táto plná moc sa môže vnímať aj ako pokračovanie, resp. rozšírenie plnej moci, poverenia udeleného splnomocnencovi splnomocniteľom dňa 3.11.2017", ním žalovaný splnomocnil žalobcu na

rovnaké právne zastupovanie s tým rozdielom, že je v ňom konkretizované oprávnenie byť na jednaniach so záujemcom o kúpu, ktoré sa uskutoční dňa 7.11.2017 o 14.00 hod. v sídle advokátskej kancelárie splnomocnenca (v splnomocnení je zjavne omylom uvedené splnomocniteľa). Napokon neobstojí podľa okresného súdu ani ďalšia námietka žalovaného, že žalobca jednal v rozpore s jeho pokynmi, pretože žalovaným podpísané splnomocnenie zo dňa 30.4.2018 neobsahuje dojednanie o tom, že by bol žalobca oprávnený rokovať s prípadnými záujemcami o kúpu obchodného podielu alebo ich zástupcami výhradne za prítomnosti žalovaného. Navyše, žalovaný mal vedomosť o tom, že žalobca si na deň 9.5.2018 dohodol osobné stretnutie v advokátskej kancelárii Havel & Partners s.r.o. v Bratislave, čo vyplynulo aj z obsahu e-mailovej správy zo dňa 2.5.2018 (predložil žalobca ako dôkaz), túto žalovaný zobral aj na vedomie - čo je zrejmé aj z jeho ručne spísaného záznamu pod textom e-mailovej správy, teda bol si toho vedomý, že žalobca na rokovanie ohľadne predaja obchodného podielu pôjde, predloží splnomocnenie a pôjde tam buď sám alebo spolu s ním - žalovaným. Žiadne výhrady voči tomu, aby sa žalobca zúčastnil rokovania sám a predložil jeho splnomocnenie žalovaný nemal. V súhrne uvádzaných súvislostí okresný súd uzavrel, že žalobca skutočne vykonal pre žalovaného úkon právnej služby dňa 9.5.2018 - rokoval ohľadne predaja obchodného podielu v Bratislave v advokátskej kancelárii Havel & Partners s.r.o., následne mu tak voči žalovanému vzniklo právo na zaplatenie tarifnej odmeny, ktorú si správne a v súlade s obsahom splnomocnenia vypočítal (vychádzajúc z hodnoty veci obchodného podielu 2.500.000 eur) a uplatňuje ju v žalobe vo výške 500 eur „iba“ ako časť tarifnej odmeny.

3. Po právnej stránke okresný súd aplikoval § 24 ods. 1) a 3) zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, ďalej ust. § 9 ods.1), § 10 ods.1) Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

4. Pri rozhodovaní o trovách prvoinštančného konania okresný súd postupoval podľa § 255 ods. 1 CSP a priznal úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov voči žalovanému.

5. Proti rozsudku sa odvolal v zákonnej lehote žalovaný. Potvrdil, že žalobcovi plnú moc dňa 30. apríla 2018 podpísal, opakovane ale argumentuje tým, že sa so žalobcom výslovne dohodli, že na všetky jednania pôjdu spolu a pokiaľ by sa žalobcovi podarilo zohnať nejakého záujemcu bude ho o tom informovať. Nevedel, že aj obsah takejto ústnej dohody mal dať do predmetu plnej moci. O jednaní v advokátskej kancelárii v Bratislave dňa 9.5.2018 získal vedomosť až vtedy, keď mu volali z tejto kancelárie a ho informovali o tom, že žalobca bol jednať ohľadne predaja obchodného podielu. On žalobcovi okamžite, t.j. 10.5.2018 zavolať, ihneď mu písomnú plnú moc vypovedal a vyzval ho, aby už viac podľa plnej moci nekonal. Urobil to preto, lebo stratil k nemu ako advokátovi dôveru, žalobca totiž jednal v rozpore s ústnou dohodou.

6. Podľa názoru odvolateľa súd nedostatočne skúmal obsahové náležitosti splnomocnenia, pretože v jeho predmete nie je uvedené, že žalobca/advokát ho môže zastupovať na rokovaníach s prípadnými záujemcami o kúpu obchodného podielu bez jeho prítomnosti. Aj samotná formulácia, že plná moc sa môže vnímať aj ako pokračovanie plnej moci zo dňa 3.11.2017 je v rozpore s princípmi obsahových náležitostí plnej moci. Ak sa poskytuje právne poradenstvo advokátom, za obsah plnej moci zodpovedá advokát a má byť odborným garantom toho, že plná moc bude mať zákonné náležitosti. Navyše, od žalobcu neprišla žiadna faktúra, ani vyúčtovanie za právne zastúpenie, bola mu hneď doručená žaloba s platobným rozkazom. V súhrne všetkých odvolacích námietok sa žalovaný domáha zrušenia rozsudku a žiada vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

7. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiada rozsudok okresného súdu potvrdiť pre vecnú správnosť. S odvolaním žalovaného nesúhlasil, uviedol, že všetky veci ohľadom jeho zastupovania vždy so žalovaným vopred náležite prebrali, riadne a zrozumiteľne sa dohodli na všetkých aspektoch. Odkázal na predložený dôkaz - výpis z emailovej komunikácie medzi ním a advokátskou kanceláriou Havel & Partners s.r.o., kde pred jeho cestou do Bratislavy žalovaný vlastnou rukou napísal, že daný úkon berie na vedomie a podpísal sa. Hodnotí preto odvolanie žalovaného za účelové, motivované zisťne, vyhnúť sa úhrade dohodnutej odmeny. Jemu osobne pripadá ako by si žalovaný robil doslova zo súdu, aj z jeho osoby humor.

8. Krajský súd postupom podľa § 382 Civilného sporového poriadku písomne vyzval strany sporu o písomné vyjadrenie k možnosti prípadného použitia ustanovenia § 18 ods. 4 zák. č. 586/2003 Z.z., ide o právne ustanovenie, ktoré súdom prvej inštancie pri rozhodovaní aplikované nebolo.

9. V písomnej reakcii na výzvu odvolacieho súdu žalobca uviedol, že žalovaného zastupoval ako advokát na základe daného splnomocnenia ako klienta pri jeho podnikateľských aktivitách, poskytoval mu právnu pomoc a právne služby v predmete jeho podnikateľských aktivít bezprostredne súvisiace s predmetom jeho podnikania, žalovaný totiž bol nielen 100% spoločníkom, ale aj konateľom spoločnosti Agromajetok, s.r.o. - činnosťou konateľa žalovaný vytváral zisk, preto ho nemožno považovať za spotrebiteľa v zmysle právnych ustanovení o spotrebiteľoch.

10. Upriamuje pozornosť na to, že nová právna úprava v § 18 ods. 4 zákona o advokácii zaviedla novú povinnosť advokáta v priebehu poskytovania právnej služby informovať klienta, ktorý je spotrebiteľom právnej služby, o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu, inak mu odmena nepatrí. Advokát je povinný informovať klienta o výške odmeny za každý jednotlivý úkon právnej služby, pričom súčasťou tejto jeho povinnosti je aj presné vymedzenie konkrétneho úkonu. V prípade, že si advokát svoju informačnú povinnosť vo vzťahu ku klientovi nesplní, nevznikne mu právo na odmenu len za ten úkon, ktorého sa nespĺnenie informačnej povinnosti podľa § 18 ods. 4 zák. o advokácii týkalo, čo možno vyvodiť aj z gramatického výkladu znenia predmetného ustanovenia, v ktorom novela používa pojem „úkon“ výhradne v jednotnom čísle. Pojem spotrebiteľ právnej služby až do novely zákona o advokácii sa ani v predmetnom zákone, ani v inom právnom predpise nevyskytoval. Občiansky zákonník vymedzuje definíciu spotrebiteľa v § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka tak, že sa ním rozumie výhradne len fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej obchodnej činnosti. Vzhľadom na uvedené je názoru, že iná ako fyzická osoba, ktorá uzatvára zmluvu s predávajúcim alebo poskytovateľom služieb, nemôže byť považovaná za spotrebiteľa (odkazuje aj na existujúcu judikatúru Súdneho dvora Európskych spoločenstiev napr. vo veci C-464/01 Johann Gruber v. Bay Wa AG z 20.1.2005, zaoberajúci sa problematikou rozlišovania medzi spotrebiteľom a podnikateľom, v spojených veciach C-541/99 a C-542/99 - Cape Snc v. Idealservice Srl, C-541/99 zo dňa 22. novembra 2001).

11. Žalobca je názoru, že pri jednotlivých prijímateľoch právnej služby je potrebné rozlišovať novelou vytvorenú výkladovú hranicu medzi pojmom „klient“ a pojmom „spotrebiteľ právnej služby“, pri hľadaní ktorej by malo byť rozhodujúce, či vo veci v ktorej je klient zastupovaný advokátom, prevláda súkromný alebo podnikateľský účel, teda či klient právnu službu spotrebúva výhradne na podnikateľský účel (ako je tomu napríklad v prípade zastupovania obchodných spoločností) alebo čiastočne na podnikateľský účel a čiastočne na účel, ktorý nie je súčasťou jeho obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Status spotrebiteľa právnej služby má aj klient, ktorý síce je podnikateľom - fyzickou osobou, avšak predmetom poskytovanej právnej služby nie sú vzťahy vzťahujúce sa k jeho obchodu či podnikaniu, resp. sú, no k celkovému účelu (predmetu) poskytovanej právnej služby sú tieto zastúpené len v nepatrnom rozsahu. Iba okrajovo poznamenáva, že žalovaný ani v priebehu súdneho konania, ani v odvolaní nenamietal, nespomínal, že by nebol informovaný o cene právneho úkonu. Pravda je taká, že pri udelení plnej moci si nechal všetko náležite vysvetliť a vedel aj dňa 30.4.2018 koľko eur vyjde 1 úkon tarifnej odmeny z 2.500.000 eur tarifnej hodnoty. Žalovaný iba účelovo namieta v odvolaní, že do Bratislavy mali ísť spolu, čo samozrejme sa nezakladá na pravde.

12. V doplnenom písomnom vyjadrení dáva žalobca odvolaciemu súdu do pozornosti aj ustanovenie § 251 CSP, keď pri vyčíslívaní a priznaní trov účastníkov konania súdy nikdy neskúmali, či bol klient ako spotrebiteľ advokátom poučený pred každým jednotlivým úkonom o cene právnej služby, teda či vôbec danému advokátovi odmena patrí v zmysle § 10 ods. 4 zákona o advokácii. Ohľadom § 18 ods. 4 zákona o advokácii neuvažoval ani iný senát odvolacieho súdu Krajského súdu v Žiline, ktorý rozhodoval v januári tohto roku o odvolaní voči rozhodnutiu OS Námestovo 11C/54/2018, hoc v uvádzanej veci sa senátu zdala nezrozumiteľná formulácia o paušálnej odmene za zastupovanie v trestnom, dovolacom konaní a prikázal rozhodnúť Okresnému súdu Námestovo podľa tarifnej odmeny, pričom senát ani len neuvažoval o aplikácii § 18 ods. 4 zákona o advokácii. Žalobca odkazuje aj na závery Ústavného súdu Slovenskej republiky v Náleze PL. ÚS 11/2016-60, publikované v Zbierke zákonov dňa 27.9.2018 pod č. 271/2018, v ktorom bol vyslovený nesúladsť ust. § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa s Ústavou SR, z čoho možno vyvodiť, že súdy nebudú ex offio prihliadať na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, na premlčanie alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktorý bráni uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi aj bez toho, aby sa na ne spotrebiteľ ako dlžník dovolával. ÚS SR v predmetnom Náleze uvádza, že by nebolo v súlade s právom na nestranný súd, ak by týmto spôsobom by mal súd zo zákona poskytovať žalovanému spotrebiteľovi

právnú pomoc, jednalo by sa o popretie rovnosti účastníkov konania. Za protiústavné tiež považoval jednostranné procesné posilnenie jednej strany sporu, osobitne pritom zdôrazňuje potrebu primeranosti práva a správne chápanie princípov ochrany slabšej strany a jeho nesprávnej interpretácie. Má preto za to, že predmetný nález Ústavného súdu je aplikovateľný v súdenom prípade analogicky, ak by bol žalovaný spotrebiteľom. Je ale pravda, že žalovaný v odvolaní nenamietal, že by ho nepoučil o cene právneho úkonu. Bez ohľadu na to, či ho ale on vnímal ako klienta spotrebiteľa alebo klienta, ktorému poskytuje právne služby pri jeho podaní, žalovaný je vysoko inteligentný vysokoškolsky vzdelaný človek, skúsený podnikateľ, ktorý si necháva vždy všetko náležite vysvetliť a vždy vedel, čo ho konkrétna vec bude stáť. Uvedenú výzvu odvolacieho súdu aj v zmysle daného nálezu ÚS SR vníma preto ako snahu o právnú pomoc účastníkovi konania zo strany súdu popierajúcu rovnosť účastníkov konania.

13. Žalovaný v písomnom vyjadrení k výzve odvolacieho súdu iba stručne uviedol, že ak má odvolací súd za to, že po právnej stránke treba ustanovenie § 18 ods.4 Zákona o advokácii aplikovať, tak nech ho aplikuje.

14. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej iba „ CSP“) po zistení, že odvolanie podal v zákonnej lehote na to oprávnený účastník, proti rozsudku, ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania, vychádzajúc z dôvodov a rozsahu odvolania, postupom podľa § 378 ods.1 CSP v spojení s § 219 ods.3 CSP, rozsudok okresného súdu podľa § 388 zmenil.

15. Okresný súd vykonal dokazovanie v súdnej veci v akceptovateľnom rozsahu, z dokazovania zistil skutkový stav riadne, z neho odvolací súd pri svojom rozhodovaní aj vychádzal, pri právnom posúdení veci za určujúce považoval právny význam ust. § 18 ods. 4 Zákona o advokácii.

16. Krajský súd v zhode s názorom okresného súdu považuje za preukázané, že V listine - „ Splnomocnenie „ (na č.l. 4 spisu) žalovaný Ing. Július Náčin dňa 30.4.2018 splnomocnil a poveril JUDr. Jozefa Vanča ako advokáta „ na svoje právne zastupovanie, právnú pomoc pri jednaní so záujemcami o kúpu spoločnosti Agromajetok, s.r.o. so sídlom Sučany 1259, resp. obchodného podielu spoločnosti vo vlastníctve splnomocniteľa ktorého hodnota bola vyčíslená splnomocniteľom na 2 500 000 eur . Ďalej sa uvádza, že advokát poskytuje splnomocniteľovi právne konzultácie, rady ohľadom predmetu splnomocnenia a danej transakcie a je vnímaný ako pomocník, odborník na otázky právne, pričom splnomocniteľ oceňuje doterajšiu dlhoročnú spoluprácu s advokátom. Splnomocnenie jednoznačne obsahuje dojednanie o poskytovaní právnej služby advokátom - klientovi, zrejme drobné nesprávnosti v obsahu splnomocnenia jeho neurčitost' nespôsobujú. Krajský súd hodnotí tiež za preukázané, že v súlade s pokynmi a v rozsahu predmetu splnomocnenia sa zúčastnil jednania dňa 9.5.2018 v advokátskej kancelárii Havel a partneri v Bratislave, žalovaný nepreukázal svoje tvrdenie o dohode so žalobcom, že by sa na základe posudzovaného plnomocenstva mal žalobca zúčastniť jednania spolu s ním, takéto dojednanie z obsahu splnomocnenia nevyplynulo, ústnu dohodu žalovaný nepreukázal, navyše žalobca preukázal opak tvrdenia žalovaného, t.j. že žalovaný vedomosť z mailovej komunikácie o účasti v uvádzaní deň na rokovaní mal, vzal na vedomie, výhrady ale neprezentoval. V tomto smere hodnotí odvoláciu argumentáciu žalovaného za ničím nepodloženú.

17. Žalobca sa domáha podanou žalobou voči žalovanému zaplata sumy 500 eur za I úkon právnej služby, ktorú realizoval dňa 9.5.2018, odkázal na dohodu o odmene za právne služby tvoriacu obsah splnomocnenia. Správne uvádza okresný súd, že predmetná dohoda počítala s dvoma situáciami a to v prípade úspešného predaja firmy 10 % z ceny predaja (tu odvolací súd poznamenáva, že nesporne k predaju nedošlo) a v prípade nezrealizovania predaja firmy sa malo jednať o tarifnú odmenu podľa vyhlášky o odmenách advokátov.

18. Podľa § 18 ods.4 Zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení živnostenského zákona v znení účinnom ku dňu udelenia splnomocnenia, „ advokát je povinný v priebehu poskytovania právnej služby informovať klienta, ktorý je spotrebiteľom právnej služby, o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu, inak mu odmena nepatrí. To neplatí v prípade, ak je potrebné úkon právnej služby vykonať bezodkladne.

19. Žalovaný nesúhlasil s úhradou odmeny, jeho nesúhlas potvrdzuje aj obsah spisu, neuniklo totiž pozornosti odvolacieho súdu, že žalovaný už v odpore (na č.l. 16-17 spisu) podanom proti vydanému platobnému rozkazu svoj nesúhlas s uplatňovaným nárokom žalovaného v uvádzanej výške prezentoval, vytýkal obdobne ako v odvolaní, že od žalobcu neobdržal žiadnu faktúru, ani vyúčtovanie, poukazoval aj na ust. §18 ods. 2 Zákona o advokácii, zakotvujúcu medziiným aj povinnosť advokáta pri výkone advokáta postupovať s odbornou starostlivosťou, na to je nutné podľa odvolacieho súdu viazať aj dodržiavanie ďalších povinností medzi nimi aj dodržiavanie povinnosti advokátom vymedzenej v ust. §18 ods. 4. Odvolací súd nemohol ani prehliadnuť pri právnom posúdení žalobou uplatneného nároku „ literu zákona „ v ust. § 18 ods.4 Z.č. 586/2003 Z.z. o advokácii.. v znení účinnom už ku dňu podpísania splnomocnenia a aj ku dňu poskytovania právnej služby. V zmysle tohto ustanovenia je „ povinnosťou advokáta „ t.j. povinnosťou zákonnou v priebehu poskytovania právnej služby informovať klienta, ktorý je spotrebiteľom právnej služby, o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu (služby) v prípade, že túto povinnosť nesplní odmena mu nepatrí. Predmetné ustanovenie ukladá advokátovi konkrétnu povinnosť voči „ klientovi" a jej nesplnenie, nedodržiavanie sankcionuje tak, že advokátovi nárok na odmenu nepatrí. Podľa právneho názoru odvolacieho súdu - právna norma v ust. § 18 ods. 4 zafinoval „ klienta „ - ktorému advokát poskytuje právnu službu - jednoznačne, že je „ spotrebiteľom právnej služby „ splnenie tejto informačnej povinnosti advokáta voči „klientovi" o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím poskytovania právnej služby je prioritná. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na zámer zákonodarcu pretavený do právnej úpravy ust. § 18 ods. 4 Z. o advokácii, ktorého cieľom bolo nastoliť predvídateľnosť odmeny za poskytovanie právnej služby ešte v úvodnej fáze (pred začatím poskytovania). V aktuálne súdnej veci splnomocnenie v písomnej forme pripravoval, koncipoval advokát, odborník v oblasti práva, stalo sa tak v dobe už za účinnosti ust. § 18 ods.4 Zákona o advokácii, preto vedel akú konkrétnu informačnú povinnosť musí voči svojmu klientovi splniť. Poučenie klienta v splnomocnení advokátom / žalobcom, že za zastupovanie a právnu pomoc patrí advokátovi zákonná tarifná odmena za každý úkon právnej pomoci „ všeobecne" a „ iba" odkazom na vyhlášku o odmenách advokátov rozhodne nemožno považovať za kvalifikované splnenie informačnej povinnosti vyžadovanej v zmysle ust. § 18 ods.4 Z. o advokácii. Následne tak odvolací súd uzavrel, že v riešenom právnom vzťahu absentovalo splnenie povinnosti žalobcom ako advokátom ako mu to ukladá v § 18 ods. 4 Zákon o advokácii, následným zákonným dôsledkom je, že žalobca ako advokát nárok na odmenu nemá. Uvedené súvislosti viedli odvolací súd ku zmene rozsudku okresného súdu, v rámci nej k zamietnutiu žaloby.

20. Podľa § 396 ods. 2 CSP krajský súd rozhodoval o trovách celého konania (prvoinštančné, odvolacie) a žalovanému v spore plne úspešnému priznal nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % voči žalobcovi - v spore plne neúspešnému. Dodáva zároveň, že o výške náhrady trov rozhodne okresný súd postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

21. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.